U S N E S E N Í

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátě složeném z předsedkyně JUDr. Dagmar Nygrínové a soudců JUDr. Jiřího Pally, JUDr. Marie Turkové, JUDr. Petra Průchy a JUDr. Lenky Matyášové v právní věci žalobce: **B. A.,** zast. opatrovnicí JUDr. Alenou Lněničkovou, advokátkou, se sídlem Jandova 8, Praha 9, proti žalovanému: **Ministerstvo vnitra**, se sídlem Nad Štolou 3, Praha 7, v řízení o kasační stížnosti žalobce proti usnesení Krajského soudu v Praze ze dne 12. 5. 2011, č. j. 49 Az 13/2011 - 18,

takto:

I. Řízení **se zastavuje.**

II. Žádný z účastníků **nemá** právo na náhradu nákladů řízení o kasační stížnosti.

III. Ustanovené opatrovnici žalobce JUDr. Aleně Lněničkové **se nepřiznává** odměna za zastupování a náhrada hotových výdajů.

O d ů v o d n ě n í :

Krajský soud v Praze usnesením ze dne 12. 5. 2011, č. j. 49 Az 13/2011 - 18, zastavil řízení o žalobě proti rozhodnutí žalovaného č. j. OAM-33/LE-BE02-BE03-2011, ze dne 8. 3. 2011, kterým byla podle § 16 odst. 1 písm. f) zákona o azylu č. 325/1999 Sb., ve znění pozdějších předpisů, jako zjevně nedůvodná zamítnuta žalobcova žádost o udělení mezinárodní ochrany.

Soud v odůvodnění usnesení o zastavení řízení uvedl, že žalobce opustil Zařízení pro zajištění cizinců Bělá - Jezová, kde pobýval od 18. 3. 2011. Žalobci byl vystaven výjezdní příkaz GA0192610 s platností do 16. 4. 2011 a nezdržoval se ani na adrese, kterou uvedl v doplnění žaloby ze dne 29. 3. 2011 (Pobytové středisko Kostelec nad Orlicí, Rudé armády 1000, Kostelec nad Orlicí). Současný pobyt žalobce není znám a žalobce jeho změnu neoznámil. Tato skutečnost byla ověřena přípisy Ředitelství služby cizinecké policie ze dne 30. 3. 2011, č. j. CPR-2743-463/ČJ-2011-9CEVV, a Správy uprchlických zařízení Ministerstva vnitra, Pobytového střediska Kostelec nad Orlicí, ze dne 8. 4. 2011, č. j. UT-UK 63/2011. Proto soud usnesením ze dne 22. 4. 2011, č. j. 49 Az 13/2011 - 15 (pozn. soud v odůvodnění usnesení o zastavení řízení nesprávně uvedl č. j. 49 Az 9/2010 - 24), ustanovil žalobci opatrovnicí advokátku JUDr. Alenu Lněničkovou. Soud v závěru

usnesení o zastavení řízení uvedl, že současný pobyt žalobce není znám a žalobce neoznámil soudu změnu adresy místa pobytu. Proto byly podle soudu splněny podmínky pro zastavení řízení o žalobě uvedené v § 33 písm. b) a e) zákona o azylu.

Proti usnesení o zastavení řízení podal žalobce (dále jen „stěžovatel“) kasační stížnost. V ní obecně označil rozhodnutí soudu za nezákonné a navrhl, aby ho Nejvyšší správní soud zrušil a věc vrátil krajskému soudu k dalšímu řízení.

Nejvyšší správní soud v řízení o kasační stížnosti z přípisu Pobytového střediska Kostelec nad Orlicí ze dne 19. 8. 2011 a z databáze žalovaného, které jsou založeny na č. l. 33 a č. l. 34 soudního spisu, zjistil, že stěžovatel byl dne 11. 4. 2011 přemístěn do tohoto pobytového střediska transferem ze Zařízení pro zajištění cizinců Bělá - Jezová, přičemž od stejného data měl v pobytovém středisku hlášen pobyt. V Pobytovém středisku Kostelec nad Orlicí se však stěžovatel podle přípisu tohoto střediska ze dne 19. 8. 2011 nezdržoval a pravidelně odcházel na tzv. dlouhodobá opuštění. V kasační stížnosti stěžovatel uvedl jako svoji adresu pro doručování Ch. 9, P. 3 - Ž. Na ni mu Nejvyšší správní soud zaslal písemnost založenou na č. l. 30 soudního spisu, avšak ta se vrátila soudu zpět s tím, že adresát je neznámý a na této adrese nemá poštovní schránku. Podle databáze založené na č. l. 34 soudního spisu se měl stěžovatel dále zdržovat na propustku v době od 11. 4. 2011 do 11. 5. 2011 na adrese R. 54, P. 6 – S., a v době od 11. 5. 2011 do 7. 6. 2011 na adrese K Ž. 809/7, P. 9 - V. Nejvyšší správní soud proto požádal Policii České republiky, Krajské ředitelství policie hlavního města Prahy, odbor cizinecké policie, aby provedla pobytovou kontrolu na uvedených adresách. Ta přípisem ze dne 22. 9. 2011, který je založen na č. l. 37 soudního spisu sdělila, že se stěžovatel na všech uvedených adresách nezdržuje a žádná ze zde vytěžovaných osob jej nezná. Nejvyšší správní soud následně ještě požádal žalovaného o sdělení aktuálního místa pobytu stěžovatele. Ten přípisem ze dne 6. 10. 2011, založeném na č. l. 43 soudního spisu, sdělil, že stěžovatel odešel dne 7. 6. 2011 z Pobytového střediska Kostelec nad Orlicí a jeho jiné místo pobytu v České republice není v evidenci žalovaného ani cizinecké evidenci uvedeno. Dále žalovaný v přípise ze dne 6. 10. 2011 uvedl, že stěžovateli bylo dne 7. 6. 2011 uděleno výjezdní vízum s platností do 18. 6. 2011.

I přes shora uvedená šetření je tedy stěžovatel v současné době neznámého pobytu, přičemž jeho aktuální pobyt již není možné vypátrat žádnými dalšími prostředky. Za této situace je nutné konstatovat, že místo pobytu stěžovatele nelze zjistit. Proto Nejvyšší správní soud podle § 47 písm. c) soudního řádu správního (dále jen „s. ř. s.“) a podle § 33 písm. b) zákona o azylu řízení o kasační stížnosti zastavil. S ohledem na tento výsledek pak podle § 120 a § 60 odst. 3 věty první s. ř. s. nepřiznal žádnému z účastníků právo na náhradu nákladů řízení o kasační stížnosti. Ustanovené opatrovnici soud odměnu podle § 1 odst. 3 a § 9 odst. 5 vyhlášky č. 177/1996 Sb., advokátní tarif, nepřiznal, neboť ta neučinila v řízení o kasační stížnosti žádný úkon směřující ve prospěch stěžovatele.

P o u č e n í : Proti tomuto usnesení **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 19. října 2011

JUDr. Dagmar Nygrínová
předsedkyně senátu